

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/156/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013484
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119013484.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa v trestnej veci proti obžalovanému C. Y., pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 01.08.2019, o odvolaní obžalovaného a okresnej prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.11.2019 pod sp. zn. 1T/54/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.01.2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/, písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný C. Y., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom Y.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona (účinného do 01.08.2019) s poukazom na § 38 ods.2, ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ písm. k/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 2 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine, uloženom treste prepadnutia vecí a náhrade škody zostávajú týmto zrušujúcim rozsudkom nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného C. Y. vinným pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 01.08.2019, na tom skutkovom základe, že

dňa 20.07.2019 v čase približne o 23:35 hod. v Trnave na Ulici J. Bottu č. 7 na zabezpečených zadných vchodových dverách predajne TETA v snahe odcudziť z tejto predajne finančnú hotovosť vylomil pomocou prineseného skrutkovača cylindrickú vložku, ktorú týmto spôsobom z dverí odstránil, pričom pri následnom pokuse o vypáčenie zámky v oblasti kľučky na dverách, bol prichytený hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Trnava, čím spôsobil prevádzkovateľovi

predajne spoločnosti PEMAS plus, spol. s r.o., so sídlom Vinárska 1, Lužianky, IČO: 35694254, poškodením cylindrickej vložky a zámku zadných dverí predajne škodu vo výške 50,00 €,

a tento čin spáchal hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.07.2018 sp. zn. OT/158/2018, právoplatným dňa 18.04.2019, odsúdený pre pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 21.05.2019 sp. zn. 5T/32/2019, právoplatným dňa 21.05.2019, bol odsúdený okrem iného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Za tento prečin uložil okresný súd obžalovanému podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks skrutkovač žltočiernej farby 8x175 mm značky FESTA, 1 ks skrutkovač žltočiernej farby 1,2x8,0x150 značky WIHA, 1 ks skrutkovač modrej farby 2x100 značky NAREX, 1 ks univerzálny kľúč („francuzák“) značky VRCPRO, 1 ks svietidlo (baterka) čierno-žlto-bielej farby a 2 ks pracovné rukavice žltočervenej farby.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku výrok o vine súd ustálil na základe vyhlásenia obžalovaného v zmysle § 257 ods.1 písm. b) Trestného poriadku (že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) a riadne vykonanom procesnom postupe podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ktoré (vyhlásenie obžalovaného) súd následne podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe ako i o vine obžalovaného, preto rozhodol, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná len ohľadne výroku o treste a náhrade škody.

Pri rozhodovaní o treste súd zistil u obžalovaného vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a tiež priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona zohľadňujúcu skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd prihliadal aj na to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Súd ustálil, že účelné bude v prípade obžalovaného C. Y. vzhľadom na jeho predchádzajúci spôsob života len uloženie trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom.

Okresný bol tiež toho názoru, že konanie obžalovaného C. Y. bolo natoľko závažné, že neprichádzalo do úvahy uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom (t.j. akéhokoľvek alternatívneho trestu, keď ďalší trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu mu nemohol byť uložený s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák.), nakoľko od roku 2002 bol obžalovaný 4-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť (i českým súdom) majetkového a drogového charakteru a stíhanej úmyselnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe dokonca dvoch podmienených odsúdení špecifikovaných v skutkovej vete rozsudku. Z uvedeného tak bolo nanajvyš zrejmé, že uložené (aj prísne) podmienené tresty odňatia slobody nemali na neho zjavne žiaden účinok čo do zmeny jeho správania a vedenia riadneho života, keďže ho neodradili od pokračovania v páchaní

ďalšej (opäť úmyselnej) trestnej činnosti, ktorej sa dopustil ani nie 2 mesiace po svojom poslednom právoplatnom odsúdení (5T/32/2019).

Prvostupňový súd ďalej zistil, že obžalovaný bol v posledných 5-tich rokoch až 41-krát priestupkovo prejednávaný pre porušenie pravidiel cestnej premávky s uložením pokút a blokových pokút (aj vo výške 800,00 €), z čoho bola zhodne zrejmá jeho neúcta k právnemu poriadku a dodržiavaniu zákonných noriem kladených právnym poriadkom aj na jeho osobu.

Preto bol okresný súd toho názoru, že obžalovaného C. Y. je žiadúce „potrestať“ práve najprísnejším druhom trestu, pretože len jeho výkonom môže dôjsť k určitej pozitívnej zmene u obžalovaného do budúcnosti, a teda aj k splneniu účelu trestu, a to aj voči ostatným členom spoločnosti.

Okresný súd napokon nezistil žiadne dôvody na to, aby obžalovanému mimoriadne prípadne aj znížil trest (§ 39 Tr. zák.) a na takéto (z pohľadu tohto zákonného ustanovenia) relevantné dôvody sám obžalovaný ani nepoukázal. Samotné vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré bolo súdom prijaté, nie je dostačujúce pre aplikáciu tohto zmierňovacieho ustanovenia, pretože predchádzajúci spôsob života obžalovaného vôbec nesvedčil o závere, že by uložený trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom bol neprimerane prísny a že by na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval aj trest kratšieho trvania.

Vzhľadom k prezentovanému vyjadreniu obžalovaného C. Y. na hlavnom pojednávaní k oboznámeným zaisteným veciam, že tieto sú jeho vlastníctvom, o pravdivosti ktorého nemal súd žiadne pochybnosti, rozhodol súd i o treste prepadnutia týchto vecí, teda: 1 ks skrutkovač žltočiernej farby 8x175 mm značky FESTA, 1 ks skrutkovač žltočiernej farby 1,2x8,0x150 značky WIHA, 1 ks skrutkovač modrej farby 2x100 značky NAREX, 1 ks univerzálny kľúč („francuzák“) značky VRCPRO, 1 ks svietidlo (baterka) čierno-žltobielej farby a 2 ks pracovné rukavice žltočervenej farby tak, ako je to zrejmé z výrokovkej časti rozsudku, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pretože tieto veci boli určené na spáchanie trestného činu (jeden alebo viac skrutkovačov obžalovaný použil aj na vylomenie cylindrickej vložky zámka dverí) a boli zároveň vlastníctvom obžalovaného, pričom vlastníkom prepadnutých vecí sa po právoplatnosti tohto rozsudku stane štát (§ 60 ods. 5 Tr. zák.).

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný C. Y., ako i prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava, obaja proti výroku o treste, ktoré následne aj náležite písomne odôvodnili.

Obžalovaný v písomne podanom odvolaní (č.l. 181-182) prostredníctvom obhajcu namietal, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je vo výroku o treste odňatia slobody nezákonný, nakoľko okresný súd v rámci posudzovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nereflektoval na to, že do vyhlásenia rozhodnutia uhradil spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti v plnej výške 50 Eur a preto mu mala byť zohľadnená aj poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. k) Tr. zák. a následne ukladaný nižší trest. Má zato, že doposiaľ vykonanou väzbou bol naplnený účel trestu a preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a vo veci sám rozhodol o uložení miernejšieho trestu.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava v písomných dôvodoch odvolania (č.l. 179-181) poukázala na to, že jej odvolanie smeruje voči výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko považuje uložený trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 212 ods.3 Tr. zák. s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý páchal predmetnú trestnú činnosť len v krátkom časovom horizonte od predchádzajúcich opätovne uložených podmienených trestov za majetkovú trestnú činnosť, za neprimerane mierny, nakoľko je zrejmé, že v prípade menovaného nejde o ojedinelé vybočenie z noriem bežného života ani o situačne ovplyvnenú trestnú činnosť, či skratové konanie, ale o premyslenú trestnú činnosť s cieľom bezpracného uspokojovania svojich osobných potrieb. Z uvedených dôvodov preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému pri vyrovnanom pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere najmenej 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa následne písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde poukázal predovšetkým na ustanovenie § 34 ods.1, ods. 4 Tr.zák., ktoré upravujú zásadu individualizácie

ako i personalizácie trestu. V ďalšom poukázal na zhodné dôvody, ktorými argumentoval i v podanom odvolaní.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na odvolacích dôvodoch okresnej prokuratorky a navrhol mu v celom rozsahu vyhovieť za súčasného zamietnutia odvolania obžalovaného pre jeho nedôvodnosť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí opätovne namietal, že mu v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že nahradil spôsobenú škodu a preto nevidí dôvod na sprísnenie trestu, naopak je toho názoru, že trest mu mal byť ukladaný v nižšej výmere. Tiež žiadal, aby súd v jeho prípade aplikoval znenie Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a nie účinného po 01.08.2019, nakoľko predchádzajúce znenie je pre neho priaznivejšie.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť s tým, že rozsudok súdu I. stupňa považuje v napadnutej časti za nezákonný a preto je potrebné, aby o treste rozhodoval odvolací súd sám.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolania obžalovaného ako i okresnej prokuratorky sú dôvodné len čiastočne.

V prvom rade krajský súd v danej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.11.2019, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods.3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa výlučne dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu ako i dôkazy súvisiace s náhradou škody.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd ma za potrebné iba uviesť, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine a keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie oboma odvolateľmi len čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok a zistil nasledovné.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatela s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatela hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatela.

Zo správ o povesti a ostatného spisového materiálu je zistiteľné, že obžalovaný z miesta bydliska nie je hodnotený kladne, keď bol 5-krát postihnutý Mestskou políciou Hlohovec pre priestupky na úseku cestnej premávky (v období rokov 2017-2018). V minulosti bol 4-krát súdne trestaný, jedno odsúdenie bolo českého súdu, ďalšie dve odsúdenia boli súčasťou právnej kvalifikácie stíhaného skutku (odsúdenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/158/2018 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/32/2019), pričom tretie odsúdenie bolo Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 0T/127/2018, v ktorej veci bol právoplatne odsúdený dňa 16.05.2019, pričom v prípade odsúdení slovenskými súdmi (hore uvedenými) išlo vždy o spáchanie

trestného činu krádeže, resp. trestná činnosť obžalovaného z minulosti bola majetkového a drogového charakteru. V období rokov 2014-2018 bol dokonca 41-krát priestupkovo prejednávaný pre porušenie pravidiel cestnej premávky s uložením pokút a blokových pokút, aj vo výške 800,00 € .

Pri určovaní druhu a výmery trestu prvostupňový súd ďalej správne prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku ako i na priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, pričom správne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j., že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, úprimne ho oľutoval a zároveň správne zohľadnil aj to, že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona).

Odvolačný súd však v rámci prieskumnej povinnosti ako i na základe námietok obžalovaného uvedených v odvolaní zistil, že prvostupňový súd pochybil, pokiaľ obžalovanému nezohľadnil aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno k/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, obžalovaný a jeho obhajca už v rámci konania na prvostupňovom súde v záverečných rečiach na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 05.11.2019 (č.l. 156) zhodne uvádzali, že obžalovaný uhradil spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti a preto je potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť v rámci aplikácie poľahčujúcich okolností.

S následného postupu okresného súdu v danej veci je však zrejmé, že túto skutočnosť (z ktorej obsahu bolo nepochybné, že túto okolnosť bolo potrebné zo zákonných dôvodov objasniť) prvostupňový súd de facto odignoroval, nakoľko nedoplnil dokazovanie v naznačenom smere tak, ako mu to vyplýva z ustanovenia § 276 ods.1 Tr. por., ale následne (bez pokračovania v dokazovaní v danom smere) vydal vo veci napadnutý rozsudok.

Odvolačný súd po zistení, že uvedené pochybenie je možné odstrániť aj na verejnom zasadnutí, v zmysle § 326 ods.5 Tr. por. doplnil (na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a prokurátora dňa 09.11.2020) dokazovanie oboznámením šekovej poukážky zo dňa 15.10.2019, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný riadne uhradil čiastku 50 Eur poškodenej spoločnosti PEMAS PLUS, s.r.o., ktorá predstavuje celkovú výšku škody spôsobenej jej obžalovaným predmetnou trestnou činnosťou.

S poukazom na túto skutočnosť, keďže v prípade obžalovaného bola zistená ďalšia poľahčujúca okolnosť, ktorá pri zhodnotení priťažujúcich a poľahčujúcich okolností spôsobila ich prevahu, bolo potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu pri § 212 odsek 3 Trestného zákona v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona. Takto mohol byť obžalovanému následne ukladaný trest odňatia slobody v rozmedzí od šesť mesiacov až dva roky a dva mesiace.

Odvolačný súd sa však aj napriek takto upravenej trestnej sadzbe nestotožnil s výmerou uloženého trestu v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, pričom považuje za spravodlivý a súladný so zákonom trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne.

Uloženie vyššie uvádzaného trestu odňatia slobody odvolací súd odôvodňuje osobou obžalovaného C. Y., a to predovšetkým jeho predchádzajúcou kriminálnou minulosťou (už podrobne citovanú vyššie) z ktorej jednoznačne vyplýva, že ani opakovaný výkon prísnych podmienených trestov neplní u obžalovaného svoj účel stanovený zákonom.

Vzhľadom na ustanovenie § 34 ods.1 Tr.zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v uvedenej výmere bolo nevyhnutné a práve jeho výkonom sa podľa názoru odvolacieho súdu dosiahne účel trestu formou individuálnej prevýchovy, ale aj generálnej prevencie.

Obžalovaný by si mal v danej súvislosti uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu, ktorý

je rozhodujúcim pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. Vychádzajúc však zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest odňatia slobody (odvolacím súdom , no iba pri čiastočnej akceptácii odvolania prokuratúry) naznačenú nevyhnutnú mieru spĺňa. K naplneniu účelu trestu totiž prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Zaradenie obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák., nakoľko obžalovaný C. Y. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Napadnutý rozsudok vo výroku o vine, vo výroku o treste prepadnutia vecí a vo výroku o náhrade škody ostal nezmenený, preto odvolací súd ohľadne týchto výrokov poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ktoré si v celom rozsahu osvojuje.

Na základe vyššie uvedených úvah odvolací súd preto zrušil výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu postupom podľa § 321 odsek 1 písm. d/, e/, ods.2 Trestného poriadku, pretože trest uložený prvostupňovým súdom nepovažoval jednak za súladný s Trestným zákonom a tiež za primeraný v rámci zásad pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák., a preto sám rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na záver sa žiada (aj s poukazom na odvolacie námietky obžalovaného) iba podotknúť, že odvolací súd v danom prípade pri ukladaní druhu tresty a jeho výmery obžalovanému aplikoval Trestný zákon účinný v čase spáchania stíhaného skutku (dňa 20.07.2019) a teda trest ukladal v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 35/2009 Z.z. (konkrétne podľa ustanovenia § 212 ods.3 Tr. zák.) a neaplikoval Trestný zákon účinný od 01.08.2019, v rámci ktorého došlo k zmenám v znení a následnom poradí skutkových podstát v jednotlivých odsekoch § 212 Tr. zák. (kedy by súd prejednávaný skutok kvalifikoval ako prečin krádeže v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods.1 k § 212 ods.1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a teda trest by ukladal v zmysle ustanovenia § 212 ods.2 Tr. zák.). Z ustanovenia § 2 ods.1 Trestného zákona totižto vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, pričom prípustným je postup podľa neskoršieho znenia zákona iba v prípade, ak je toto (znenie) pre páchatel'a priaznivejšie. Z neskoršieho znenia príslušných ustanovení Trestného zákona je zrejmé, že k takej zmene, ktorá by bola pre obžalovaného priaznivejšia, neprišlo, a preto odvolacie námietky obžalovaného v danom smere možno považovať za nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.